

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

17871/10

(OR. en)

PRESSE 348

PR CO 49

KOMUNIKAT PRASOWY

3060. posiedzenie Rady

Sprawy ogólne

Bruksela, 14 grudnia 2010 r.

Przewodniczący **Steven Vanackere**
belgijski wicepremier oraz minister spraw zagranicznych
i reform instytucjonalnych

P R A S A

Główne wyniki posiedzenia Rady

*Rada przyjęła konkluzje w sprawie unijnej polityki **rozszerzenia** oraz procesu stabilizacji i stowarzyszenia dotyczącego **Bałkanów Zachodnich**.*

*Przyjęła konkluzje w sprawie wzmocnienia unijnych zdolności **reagowania w przypadku klęsk i katastrof** oraz roli ochrony ludności i pomocy humanitarnej.*

*Rada zatwierdziła porozumienie w sprawie **inicjatywy obywatelskiej** – nowości traktatu lizbońskiego, dzięki której obywatele UE będą mogli występować o przygotowanie wniosków ustawodawczych dotyczących konkretnych kwestii.*

Rada przygotowała także grudniowe posiedzenie Rady Europejskiej, które będzie poświęcone przede wszystkim wprowadzeniu stałego mechanizmu kryzysowego służącego ochronie stabilności finansowej strefy euro.

SPIS TREŚCI¹

UCZESTNICZY	5
OMAWIANE PUNKTY	
EUROPEJSKA INICJATYWA OBYWATELSKA	7
EUROPEJSKA ZDOLNOŚĆ REAGOWANIA W PRZYPADKU KLĘSK I KATASTROF – <i>konkluzje</i>	8
ROZSZERZENIE – <i>konkluzje</i>	11
POLITYKA ROZWOJU REGIONALNEGO	23
PRZYGOTOWANIA DO GRUDNIOWEGO POSIEDZENIA RADY EUROPEJSKIEJ	24
PRZYGOTOWANIE LUTOWEGO POSIEDZENIA RADY EUROPEJSKIEJ	25
EUROPA 2020 – STRATEGIA NA RZECZ ZATRUDNIENIA I WZROSTU GOSPODARCZEGO	26
INNE ZATWIERDZONE PUNKTY	
<i>SPRAWY ZAGRANICZNE</i>	
– Stosunki UE z państwami EFTA – <i>konkluzje</i>	27
<i>SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE</i>	
– Wpływ reform emerytalnych na realizację paktu stabilności i wzrostu	27
<i>SPRAWY INSTYTUCJONALNE</i>	
– Regulamin wewnętrzny Rady – ważenie głosów	28
<i>WSPÓŁPRACA NA RZECZ ROZWOJU</i>	
– Europejski Fundusz Rozwoju	28
<i>STATYSTYKA</i>	
– Parytety siły nabywczej	29

¹

- Jeżeli deklaracje, konkluzje lub rezolucje zostały przez Radę formalnie przyjęte, jest to zaznaczone w tytule danego punktu, a tekst jest umieszczony w cudzysłowie.
- Dokumenty, do których odesłano w tekście, są dostępne na internetowej stronie Rady (<http://www.consilium.europa.eu>).
- Gwiazdką oznaczono akty przyjęte wraz z oświadczeniami do protokołu Rady przeznaczonymi do wiadomości publicznej; oświadczenia te można znaleźć na wyżej wspomnianej internetowej stronie Rady lub uzyskać z biura prasowego.

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE

- Europejska agencja ds. zarządzania wielkoskalowymi systemami informatycznymi.....29
- System informacyjny Schengen – budżet korygujący Sisnetu na rok 201029

RYNEK WEWNĘTRZNY

- Kwalifikacje zawodowe – sektor zdrowia30

TRANSPORT

- Rejestry pojazdów kolejowych30
- Emisje hałasu w sektorze kolejowym31

UCZESTNICY**Belgia:**

Steven VANACKERE

Olivier CHASTEL

wicepremier oraz minister spraw zagranicznych i reform instytucjonalnych
sekretarz stanu do spraw zagranicznych przy ministrze spraw zagranicznych odpowiedzialny za przygotowania do objęcia prezydencji UE**Bulgaria:**

Nikolaj MŁADENOW

minister spraw zagranicznych

Republika Czeska:

Karl SCHWARZENBERG

wicepremier i minister spraw zagranicznych

Dania:

Michael ZILMER-JOHNS

sekretarz stanu do spraw zagranicznych

Niemcy:

Guido WESTERWELLE

Werner HOYER

minister spraw zagranicznych
wiceminister spraw zagranicznych**Estonia:**

Urmas PAET

Raul MÄLK

minister spraw zagranicznych
stały przedstawiciel**Irlandia:**

Dick ROCHE

minister spraw europejskich

Grecja:

Dimitrios DROUTSAS

Marilisa XENOGIANNAKOPOULOU

minister spraw zagranicznych
wiceminister spraw zagranicznych**Hiszpania:**

Trinidad JIMENEZ

Diego LÓPEZ GARRIDO

minister spraw zagranicznych
sekretarz stanu do spraw europejskich**Francja:**

Laurent WAUQUIEZ

sekretarz stanu do spraw europejskich

Włochy:

Ferdinando NELLI FEROCI

stały przedstawiciel

Cypr:

Markos KYPRIANOU

minister spraw zagranicznych

Łotwa:

Normunds POPENS

Ilze JUHANSONE

stały przedstawiciel
szefowa Dyrekcji ds. Unii Europejskiej w Ministerstwie Spraw Zagranicznych**Litwa:**

Audronius AŽUBALIS

minister spraw zagranicznych

Luksemburg:

Jean ASSELBORN

wicepremier oraz minister spraw zagranicznych i imigracji

Węgry:

János MARTONYI

minister spraw zagranicznych

Malta:

Richard CACHIA CARUANA

Joseph COLE

stały przedstawiciel
dyrektor generalny**Niderlandy:**

Ben KNAPEN

minister spraw europejskich i współpracy międzynarodowej

Austria:

Michael SPINDELEGGER

federalny minister ds. europejskich i międzynarodowych

Polska:

Mikołaj DOWGIELEWICZ

sekretarz stanu do spraw europejskich

Portugalia:

Luís AMADO

Pedro LOURTIE

minister spraw zagranicznych

sekretarz stanu do spraw europejskich

Rumunia:

Doru Romulus COSTEA

sekretarz stanu do spraw globalnych

Slovenia:

Mitja GASPARI

minister ds. rozwoju gospodarczego i spraw europejskich

Słowacja:

Milan JEŽOVICA

sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

Finlandia:

Astrid THORS

Alexander STUBB

minister do spraw imigracji i spraw europejskich

minister spraw zagranicznych

Szwecja:

Birgitta ÖHLSSON

Carl BILDT

minister spraw europejskich

minister spraw zagranicznych

Wielka Brytania:

David LIDINGTON

wiceminister spraw europejskich

Komisja:

Maroš ŠEFČOVIČ

Johannes HAHN

Stefan FÜLE

wiceprzewodniczący

członek

członek

Wysoki Przedstawiciel:

Catherine ASHTON

wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych
i polityki bezpieczeństwa**Sekretariat Generalny**

Pierre de BOISSIEU

sekretarz generalny

OMAWIANE PUNKTY

EUROPEJSKA INICJATYWA OBYWATELSKA

Rada zatwierdziła porozumienie, które Parlament Europejski i Komisja osiągnęli w sprawie projektu rozporządzenia dotyczącego *inicjatywy obywatelskiej*; dzięki niej obywatele UE będą mogli zwracać się o przygotowywanie wniosków ustawodawczych dotyczących konkretnych kwestii.

Porozumienie osiągnięto 30 listopada. Oczekuje się, że Parlament zatwierdzi uzgodniony tekst w pierwszym czytaniu 15 grudnia. Rada przyjmie rozporządzenie bez debaty, jak tylko uzgodniony tekst zostanie ostatecznie zredagowany.

Inicjatywa obywatelska – jedna z najważniejszych nowości przewidzianych w traktacie lizbońskim – polegać będzie na umożliwieniu obywatelom zwracania się do Komisji o przedkładanie wniosków ustawodawczych, jeżeli daną inicjatywę poprze co najmniej milion osób pochodzących z wielu państw członkowskich. W projekcie rozporządzenia przedstawiono procedury i warunki realizacji inicjatywy.

Więcej szczegółów w komunikacie prasowym [17876/10](#).

EUROPEJSKA ZDOLNOŚĆ REAGOWANIA W PRZYPADKU KŁESK I KATASTROF – konkluzje

Rada przyjęła następujące konkluzje:

- „1. Zważywszy na fakt, że terytorium i obywatele Unii, podobnie jak wiele krajów i regionów – zwłaszcza rozwijających się – na całym świecie, są w coraz większym stopniu narażeni na skutki katastrof, za czym idzie coraz większa liczba ofiar śmiertelnych, szkody gospodarcze, społeczne i środowiskowe, oraz na to, że najlepszym sposobem zarządzania tego typu zagrożeniami jest podejście łączące reagowanie na katastrofy z zapobieganiem im, obniżaniem ryzyka wystąpienia katastrof i gotowością;
2. Wskazując na fakt, że środki podejmowane na szczeblu UE w celu poprawy reagowania na katastrofy nie powinny w żaden sposób umniejszać odpowiedzialności samych państw członkowskich za podejmowanie działań i tworzenie koniecznego potencjału w obszarach zapobiegania, gotowości i reagowania oraz że państwa członkowskie utrzymają pełną kontrolę nad własnymi zasobami krajowymi (zob. m.in. art. 196 TFUE);
3. Zważywszy na fakt, że UE reaguje na katastrofy, przede wszystkim udzielając pomocy humanitarnej i wykorzystując zasoby ochrony ludności; że w ramach tego reagowania można również wykorzystywać zasoby w ramach WPBiO i zasoby wojskowe, zwłaszcza służące świadczeniu pomocy, gdy zajdzie taka potrzeba, zgodnie z ustalonymi wytycznymi międzynarodowymi, a zwłaszcza z zasadami ustanowionymi w wytycznych z Oslo; oraz że poprawa współpracy z innymi stosownymi organami międzynarodowymi powinna ograniczyć dublowanie wysiłków;
4. Zważywszy na fakt, że na szczeblu UE musi być zapewniona odpowiednia koordynacja, przy uwzględnieniu roli Komisji, Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych oraz w ramach systemu instytucjonalnego, a także zgodnie z zakresem odpowiedzialności określonym w Traktacie z Lizbony;
5. Podkreślając, że europejska pomoc świadczona poza terytorium Unii jest uzależniona od potrzeb i podlega zasadom udzielania pomocy humanitarnej uzgodnionym na szczeblu międzynarodowym (zasadom humanitaryzmu, neutralności, bezstronności i niezależności) oraz zasadom zapisanym w Europejskim konsensusie w sprawie pomocy humanitarnej;
6. Potwierdzając zwłaszcza – zapisaną w Europejskim konsensusie w sprawie pomocy humanitarnej i w decyzji Rady ustanawiającej unijny mechanizm ochrony ludności oraz zgodną z konkluzjami Rady z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie wzmocnienia stosunków między Unią Europejską a Organizacją Narodów Zjednoczonych w zakresie zdolności reagowania na katastrofy – centralną rolę odgrywaną przez ONZ w procesie koordynacji działań.

Rada Unii Europejskiej

7. Z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Wzmacnianie europejskiej zdolności reagowania w przypadku klęsk i katastrof: rola ochrony ludności i pomocy humanitarnej” i główne cele tego dokumentu służące bardziej przewidywalnemu, skutecznemu, wydajnemu, spójnemu i widocznemu reagowaniu Unii na katastrofy;
8. Zgadza się, że wzmocnione i wydajne pod względem kosztów reagowanie Unii musi być konsekwencją podejścia uwzględniającego wszelkie zagrożenia, powinno łączyć w sobie działania wszystkich odpowiednich podmiotów, zwłaszcza podmiotów z obszaru ochrony ludności i pomocy humanitarnej oraz powinno być gwarancją spójności i synergii między różnymi instrumentami;
9. Podkreśla, że aby centrum kryzysowe było skuteczne, konieczna jest 24-godzinna obsługa 7 dni w tygodniu i należy przewidzieć w jego ramach platformę koordynacyjną wspierającą inne europejskie służby, których zadaniem jest działanie w przypadku katastrof o rozległych skutkach; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji, by połączyć centrum kryzysowe ECHO oraz MIC w centrum reagowania na sytuacje nadzwyczajne, które musi być w stanie, w pełnej zgodzie z pkt 2, ulepszyć planowanie i koordynację;
10. Uznaje, że doświadczenia uzyskane w ostatnich katastrofach dowodzą, że mimo iż reakcja UE była skuteczna i szybka, nadal wiele aspektów można udoskonalić; zauważa, że w komunikatach Komisji wysunięto wiele ciekawych propozycji służących temu udoskonaleniu; i uważa, że – z zastrzeżeniem wyników dyskusji prowadzonych przez stosowne składy Rady i grupy robocze na temat zmienionych aktów prawnych, które Komisja ma przedstawić w roku 2011 – ulepszone reagowanie Unii na katastrofy mogłoby przewidywać:
 - poprawę – w stosownych przypadkach – planowania interwencji, dzięki wykorzystaniu i poprawie scenariuszy referencyjnych, w oparciu o kompleksowe i dobrej jakości oceny ryzyka;
 - większą przewidywalność tego, na ile dostępne są kluczowe zasoby państw członkowskich, między innymi poprzez utworzenie zestawu z góry określonych zasobów dostępnych w z góry ustalonych terminach uruchamianych na podstawie dobrowolnego zobowiązania deklarowanego przez państwa członkowskie, zgodnie z którym zasoby te będą udostępniane – na zasadzie dobrowolności – na potrzeby europejskich interwencji pomocowych zarówno na terytorium Unii, jak i poza nim (przy czym państwa członkowskie będą zachowywały pełną kontrolę nad tymi zasobami i ich rozmieszczaniem oraz stałe prawo do korzystania z nich);

- podejście, w ramach którego można uwzględnić potrzeby regionalne i wspólne wysokie ryzyko, oraz, przy jednoczesnym uwzględnieniu poprzedniego punktu, wspólne wykorzystywanie niektórych zasobów, w oparciu o zasady wymienione w punkcie 2;
 - ulepszone, wydajniejsze pod względem kosztów i dobrze skoordynowane dostarczanie pomocy rzeczowej do miejsc dotkniętych katastrofą;
 - ulepszoną wspólną międzysektorową i porównywalną ocenę potrzeb, dzięki której proces decyzyjny byłby oparty na wiedzy;
 - lepszy i wzmocniony wkład w wysiłki najważniejszych podmiotów międzynarodowych, zwłaszcza ONZ, dzięki optymalizacji synergii i wymiany informacji, między innymi poprzez udostępnianie i delegowanie personelu UE do lokalnego systemu koordynacji ONZ;
 - kompleksową strategię komunikacyjną, obejmującą wszystkie instytucje UE i państwa członkowskie, która ulepszy ogólną widoczność działań europejskich;
 - ulepszoną ocenę UE dotyczącą interwencji w państwach trzecich, służącą wsparciu centralnej roli ONZ w zakresie koordynacji;
11. Przyjmuje do wiadomości, że wnioski ustawodawcze zaproponowane przez Komisję będą przedmiotem prac właściwych składów Rady i grup roboczych;
12. Uznaje wnioski Komisji za zacin dla szerszych i bardziej spójnych wysiłków na rzecz wzmocnionego reagowania Unii na katastrofy i dlatego z zainteresowaniem oczekuje analizy przyszłych propozycji Wysokiego Przedstawiciela do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa i Komisji dotyczących dalszego rozwoju w tej dziedzinie, zwłaszcza w sprawie wykorzystania zasobów w ramach WPBiO i zasobów wojskowych będących elementem reagowania Unii na katastrofy oraz propozycji dotyczącej wykonania art. 222 (klauzuli solidarności) w odniesieniu do decyzji szefów państw i rządów załączonej do konkluzji Rady Europejskiej z czerwca 2009 roku oraz art. 20 ust. 2 lit. c) Traktatu (ochrona konsularna), a także propozycji dotyczącej koordynacji, spójności i konsekwencji w kontekście reagowania UE na katastrofy oraz zarządzania kryzysowego.”

ROZSZERZENIE – konkluzje

Rada przyjęła następujące konkluzje:

„STRATEGIA ROZSZERZENIA

Zgodnie z odnowionym konsensusem w sprawie rozszerzenia zatwierdzonym przez Radę Europejską obradującą w dniach 14–15 grudnia 2006 r. i konkluzjami Rady z dnia 8 grudnia 2009 r. Rada z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie strategii rozszerzenia i najważniejszych wyzwań na lata 2010–2011, a także opinie dotyczące Czarnogóry i Albanii oraz sprawozdania z postępu prac w odniesieniu do Turcji, Chorwacji, Islandii, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Serbii, Bośni i Hercegowiny oraz Kosowa¹. Rada zasadniczo zgadza się z ocenami opracowanymi przez Komisję i przyjmuje do wiadomości zawarte w nich wnioski i zalecenia.

Rada potwierdza, że UE zdecydowanie popiera kontynuowanie procesu rozszerzenia w oparciu o uzgodnione zasady i wnioski. Rozszerzenie jest elementem umacniającym pokój, demokrację i stabilność w Europie, służącym strategicznym interesom UE i pomagającym UE lepiej osiągać jej cele polityczne w istotnych dziedzinach, które są kluczowe dla ożywienia koniunktury i trwałego wzrostu gospodarczego. Rozszerzenie jest jednym z głównych czynników napędzających reformy polityczne i gospodarcze, a tempo tego procesu w dużej mierze zależy od stopnia spełnienia kryteriów kopenhaskich przez (potencjalne) kraje kandydujące i ich dowiedzionej zdolności przyjęcia obowiązków wynikających z członkostwa w UE.

Wejście w życie Traktatu z Lizbony gwarantuje, że UE będzie mogła kontynuować swój plan rozszerzenia, utrzymując przy tym tempo integracji w obrębie UE. Spójne wprowadzanie w życie odnowionego konsensusu w sprawie rozszerzenia, opartego na umocnieniu zobowiązań, poszanowaniu sprawiedliwych i surowych warunków, lepszej komunikacji i zdolności UE do przyjęcia nowych członków, nadal stanowi podstawę działań UE na wszystkich etapach procesu rozszerzenia, w którym każdy kraj jest oceniany za indywidualne osiągnięcia. Wiarygodność tego procesu to ważny czynnik warunkujący wsparcie państw członkowskich i osiąganie postępów w realizacji programu reform w (potencjalnych) krajach kandydujących.

¹ Zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/99. Zawarte w niniejszych konkluzjach odniesienia do Kosowa pozostają bez uszczerbku dla stanowisk państw członkowskich w sprawie statusu.

W większości krajów, których dotyczy proces rozszerzenia, nadal trzeba stawić czoła poważnym wyzwaniom. Solidna polityka makroekonomiczna i fiskalna oraz reformy związane z UE mogą pomóc w przezwyciężeniu kryzysu gospodarczego i osiągnięciu trwałego wzrostu gospodarczego. Umocnienie praworządności, także dzięki reformie sądownictwa i nasileniu walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną, pozostaje najważniejszym elementem wymagającym nieustannych działań. Dla prawidłowego działania polityk UE istotne znaczenie ma również reforma administracji publicznej. Należy usprawnić proces włączania społecznego i gospodarczego słabszych grup społecznych, w tym Romów. Utrudnienia w zakresie wolności wyrażania opinii i wolności mediów nadal są przedmiotem szczególnego niepokoju.

Współpraca regionalna i dobrosąsiedzkie stosunki są zasadniczymi elementami procesu rozszerzenia. Sprzyjają one pojednaniu i tworzą klimat umożliwiający rozwiązanie otwartych kwestii dwustronnych i zaszczości. Rada zachęca wszystkie zainteresowane strony, by w duchu konstruktywnej współpracy i z uwzględnieniem ogólnych interesów UE rozwiązywały kwestie dwustronne nienależące do obszarów kompetencji UE lub zobowiązań umownych względem UE.

W związku z tym, że odnośne państwa spełniają ustalone normy, w tym w szczególności normy dotyczące demokracji, praworządności oraz podstawowych praw i wolności, UE zobowiązuje się do współdziałania z tymi krajami, by przejść do następnych etapów procesu rozszerzenia. Rozdziały negocjacyjne, co do których zakończono przygotowania techniczne, zostaną otwarte lub tymczasowo zamknięte zgodnie z ramami negocjacyjnymi, zasadami konferencji międzyrządowej i z zastrzeżeniem środków uzgodnionych przez Radę.

Rada z zadowoleniem przyjmuje wzmocniony związek między priorytetami określonymi dla (potencjalnych) krajów kandydujących a programowaniem pomocy finansowej, w szczególności z wykorzystaniem Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA).

Turcja

Rada z zadowoleniem przyjmuje stałe zaangażowanie Turcji w proces negocjacyjny i realizację programu reform politycznych. Pakiet reform konstytucyjnych jest ważnym krokiem w dobrym kierunku, ponieważ odnosi się do licznych priorytetów Partnerstwa dla członkostwa w dziedzinie sądownictwa, praw podstawowych i administracji publicznej. Kluczowe znaczenie będzie miała realizacja tego pakietu zgodnie ze standardami europejskimi. Rada podkreśla, że wszelkie przyszłe zmiany konstytucji należy przygotowywać, prowadząc – w stosownym czasie oraz w duchu dialogu i kompromisu – jak najszersze konsultacje, obejmujące wszystkie partie polityczne i społeczeństwo obywatelskie.

Rada zachęca Turcję, by – w oparciu o poczynione postępy – jeszcze poprawiała przestrzeganie podstawowych praw i wolności w prawie i w praktyce, zwłaszcza jeśli chodzi o wolność wyrażania opinii i wolność religii. Odnotowano liczne pozytywne działania w kwestii cywilnego nadzoru nad siłami bezpieczeństwa i w kwestii realizacji strategii dotyczącej reformy sądownictwa, jednak wciąż są potrzebne dalsze postępy. Wymagane są również dalsze wysiłki na rzecz całkowitego spełnienia kryteriów kopenhaskich, między innymi w odniesieniu do praw własności, praw związków zawodowych, praw osób należących do mniejszości, praw kobiet i dzieci, zwalczania dyskryminacji i zapewnienia równouprawnienia płci oraz do zwalczania tortur i złego traktowania.

Rada zdecydowanie potępia wszystkie akty terrorystyczne popełnione na terytorium Turcji. Przypomina, że PKK znajduje się w unijnym wykazie organizacji terrorystycznych. Rada ma nadzieję, że demokratyczne otwarcie i działania z nim związane, w szczególności w celu rozwiązania kwestii kurdyjskiej, zaczną przynosić oczekiwane wyniki.

Turcja stała się bardziej aktywna w szeroko rozumianych stosunkach sąsiedzkich i jest ważnym podmiotem regionalnym, między innymi w kwestii bezpieczeństwa na Bliskim Wschodzie, Bałkanach Zachodnich, w Afganistanie/Pakistanie i na Zakaukaziu. Zgodnie z zasadami określonymi w ramach negocjacyjnych Rada zachęca Turcję do kształtowania – w koordynacji z UE – swojej polityki zagranicznej, tak by stanowiła ona uzupełnienie polityki UE, oraz do stopniowego dostosowywania swoich działań do polityk i stanowisk UE. Dzięki takiej współpracy UE i Turcja będą mogły zwiększać bezpieczeństwo energetyczne, rozwiązywać konflikty regionalne i zapobiegać powstawaniu podziałów na tle etnicznym lub religijnym. W tym względzie Rada jest gotowa pogłębiać prowadzony obecnie z Turcją dialog w będących przedmiotem wspólnego zainteresowania kwestiach dotyczących polityki zagranicznej.

Turcja jest jednym z najważniejszych krajów pochodzenia i tranzytu, jeśli chodzi o nielegalną imigrację do UE. W tym kontekście Rada z zadowoleniem przyjmuje znaczące postępy w negocjacjach dotyczących umowy o readmisji między UE a Turcją. Rada oczekuje na szybkie zawarcie tej umowy z myślą o jej skutecznej realizacji. Zanim to nastąpi, pierwszorzędne znaczenie ma nadal właściwe stosowanie obowiązujących dwustronnych umów o readmisji i postanowień dotyczących readmisji zawartych w podobnych umowach.

Rada podkreśla, że – zgodnie z ramami negocjacyjnymi oraz poprzednimi konkluzjami Rady Europejskiej i konkluzjami Rady – Turcja powinna jednoznacznie zaangażować się w stosunki dobrosąsiedzkie i w pokojowe rozstrzyganie sporów zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, odwołując się w razie potrzeby do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. W tym kontekście Unia nalega, by unikać zastraszania, źródeł napięć lub działań, które mogłyby zaszkodzić stosunkom dobrosąsiedzkim i pokojowemu rozstrzygnięciu sporów. Ponadto UE ponownie kładzie nacisk na wszystkie suwerenne prawa państw członkowskich UE obejmujące między innymi zawieranie umów dwustronnych zgodnie z dorobkiem prawnym UE i prawem międzynarodowym, w tym Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza.

Przywołując konkluzje z dnia 11 grudnia 2006 r. oraz deklarację z dnia 21 września 2005 r., Rada z głębokim żalem zauważa, że pomimo wielokrotnych ponagleń Turcja nadal odmawia wypełnienia swojego zobowiązania do całkowitego niedyskryminacyjnego wdrożenia protokołu dodatkowego do układu o stowarzyszeniu. W związku z brakiem postępów w tej kwestii Rada utrzyma swoje środki z 2006 roku, co będzie miało stały wpływ na całościowy przebieg negocjacji. Ponadto Turcja wciąż nie poczyniła postępów, jeżeli chodzi o konieczną normalizację jej stosunków z Republiką Cypryjską. Rada zwraca się do Komisji, by prowadziła dokładne działania monitorujące i by w najbliższym sprawozdaniu rocznym przedstawiła informacje, w szczególności na temat wszystkich kwestii objętych deklaracją Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich z dnia 21 września 2005 r. Na podstawie tych informacji Rada będzie nadal uważnie śledzić postępy i dokonywać ich przeglądu, zgodnie z konkluzjami z dnia 11 grudnia 2006 r. i z dnia 8 grudnia 2009 r. Oczekuje się, że teraz postęp zostanie osiągnięty niezwłocznie.

Jak podkreślono w ramach negocjacyjnych, Rada oczekuje również aktywnego wspierania przez Turcję prowadzonych właśnie negocjacji, które mają doprowadzić do sprawiedliwego, kompleksowego i trwałego rozwiązania kwestii cypryjskiej w ramach ONZ, zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ i zgodnie z zasadami, na których opiera się Unia. Kapitalne znaczenie ma zaangażowanie Turcji i podjęcie przez nią konkretnych działań przyczyniających się do takiego kompleksowego rozwiązania.

Przypominając, że negocjacje weszły w bardziej wymagającą fazę, Rada zauważa, że Turcja będzie w stanie zwiększyć tempo negocjacji, przyspieszając spełnienie kryteriów, spełniając wymogi ram negocjacyjnych, a także przestrzegając zobowiązań umownych względem UE. W tym kontekście Rada odnotowuje zadowalające postępy poczynione przez Turcję w kierunku spełnienia kryteriów otwierających w dziedzinie polityki konkurencji. Jak tylko wszystkie kryteria zostaną spełnione, Rada powróci do tego rozdziału, zgodnie z ustalonymi procedurami, z myślą o jego otwarciu.

Chorwacja

Rada z zadowoleniem przyjmuje satysfakcjonujące ogólne postępy Chorwacji w spełnianiu kryteriów członkostwa. Negocjacje akcesyjne weszły w fazę końcową; stałe postępy obserwuje się również w pracach nad tekstem traktatu o przystąpieniu. Zakończenie negocjacji jest już bliskie.

W wielu dziedzinach, także w kwestii praworządności i walki z korupcją na wysokim szczeblu, poczyniono obiecujące postępy. Niezbędne są jednak dalsze działania, między innymi w odniesieniu do niezawisłości i skuteczności wymiaru sprawiedliwości, walki z korupcją na wszystkich szczeblach, a także w dziedzinie reformy administracji publicznej, praw osób należących do mniejszości, powrotu uchodźców i procesów o zbrodnie wojenne. Rada zachęca Chorwację do nasilenia działań na rzecz spełnienia pozostałych kryteriów, w tym osiągnięcia przekonujących wyników w stosownych dziedzinach, zwłaszcza w odniesieniu do polityki konkurencji oraz sądownictwa i praw podstawowych. W tym zakresie Rada oczekuje na przygotowywaną przez Komisję ocenę postępów w dziedzinie sądownictwa i praw podstawowych, spodziewaną w pierwszym kwartale 2011 roku.

Rada odnotowuje ogólnie dobrą współpracę Chorwacji z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla Byłej Jugosławii (MTKJ), przypominając jednocześnie, że zgodnie z ramami negocjacyjnymi pełna współpraca pozostaje kluczowym elementem. Odnotowując, że międzyagencyjna grupa zadaniowa zaczęła badać istotne nowe możliwości, Rada apeluje do Chorwacji, by kontynuowała dochodzenie administracyjne w celu wyjaśnienia kwestii brakujących dokumentów wojskowych

Rada z zadowoleniem odnotowuje fakt, że Chorwacja aktywnie współpracuje na szczeblu regionalnym, że poprawiła stosunki z krajami sąsiadującymi i że podejmuje działania w celu doprowadzenia do pojednania w regionie. Z radością przyjmuje fakt wejścia w życie w dniu 29 listopada 2010 r. umowy arbitrażowej ze Słowenią w sprawie kwestii granicznych. Pamiętając o tym, jak ważne są stosunki dobrosąsiedzkie, zachęca Chorwację, by w oparciu o te postępy i we współpracy z odnośnymi krajami kontynuowała wysiłki na rzecz rozwiązania wszystkich nierozstrzygniętych kwestii dwustronnych i regionalnych.

Nawiązując do wyników konferencji akcesyjnych z lipca i listopada, Rada oczekuje na posiedzenie konferencji akcesyjnej, które ma się odbyć w dniu 22 grudnia, i ma nadzieję, że przy tej okazji uda się odnotować dalsze postępy.

Islandia

Rada przypomina, że – w związku z zaleceniami Komisji zawartym w jej opinii z lutego 2010 roku – w dniu 27 lipca 2010 r. otwarto negocjacje w sprawie przystąpienia Islandii do UE.

Islandia jest państwem blisko powiązaniem z UE, o ugruntowanym ustroju demokratycznym i silnych instytucjach. Ogólny poziom przygotowania do spełnienia wymogów zawartych w dorobku prawnym UE jest nadal wysoki, co wynika w szczególności z członkostwa Islandii w Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) i z przystąpienia do układu z Schengen. Islandię można uznać za funkcjonującą gospodarkę rynkową i w perspektywie średniookresowej kraj ten mógłby odzyskać zdolność odpierania presji konkurencyjnej i stawiania czoła siłom rynkowym na jednolitym rynku.

Negocjacje będą miały na celu całościowe przyjęcie przez Islandię dorobku prawnego UE i zapewnienie jego pełnego wdrożenia i egzekwowania. Zgodnie z ramami negocjacyjnymi postępy w negocjacjach będą zależeć od spełnienia przez Islandię obowiązków wynikających z Porozumienia EOG, z pełnym uwzględnieniem m.in. konkluzji Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 2010 r., oraz postępów Islandii w radzeniu sobie ze słabościami określonymi w opinii Komisji.

W tym kontekście Rada oczekuje na wyniki procesu przeglądu zgodności prawa krajowego z prawem wspólnotowym (ang. screening).

BAŁKANY ZACHODNIE

Rada potwierdza swoje zdecydowane zaangażowanie na rzecz europejskiej perspektywy krajów Bałkanów Zachodnich, tak jak zostało to powtórzone na posiedzeniu wysokiego szczebla dotyczącym Bałkanów Zachodnich, które odbyło się w Sarajewie w dniu 2 czerwca 2010 r.; perspektywa ta ma wciąż kluczowe znaczenie dla zachowania stabilności, dla pojednania i dla przyszłości regionu. Rada potwierdza również, że konieczne jest poszanowanie sprawiedliwych i surowych warunków – w ramach procesu stabilizacji i stowarzyszenia i zgodnie z odnowionym konsensusem w sprawie rozszerzenia zatwierdzonym przez Radę Europejską w dniach 14–15 grudnia 2006 r.

Rada przypomina, że dzięki rzeczywistemu postępowi w zakresie reform gospodarczych i politycznych oraz spełnieniu koniecznych warunków i wymogów, pozostali potencjalni kandydaci z Bałkanów Zachodnich powinni uzyskać status kandydata, w zależności od ich indywidualnych osiągnięć, a ich ostatecznym celem powinno być przystąpienie do Unii Europejskiej. Przypomina również, że zadowalające wyniki danego państwa w realizacji zobowiązań wynikających z układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, w tym postanowień dotyczących wymiany handlowej, będą kluczowym elementem uwzględnianym przez UE podczas rozpatrywania wszelkich wniosków o członkostwo.

Rada z zadowoleniem odnotowuje fakt wprowadzenia zmian w rozporządzeniu Rady 539/2001 w odniesieniu do państw członkowskich, tak by od dnia 15 grudnia 2010 r. ustanowić ruch bezwizowy dla obywateli Albanii oraz Bośni i Hercegowiny. Jest to dowodem na to, że realizacja konkretnych reform przynosi wymierne korzyści dla obywateli. Rada uważa, że ze strony odnośnych państw konieczne są dalsze wysiłki służące informowaniu obywateli o zakresie ruchu bezwizowego i ograniczeniach w nim, uważnemu monitorowaniu jego wdrażania i, w razie potrzeby, zastosowaniu odpowiednich środków naprawczych. Dlatego też Rada z zadowoleniem odnotowuje oświadczenie do protokołu posiedzenia Rady z dnia 8 listopada 2010 r. i zachęca Komisję, by nadal bacznie monitorowała wprowadzanie wszystkich ustalonych warunków liberalizacji reżimu wizowego, za pomocą mechanizmu monitorowania, i by regularnie składała sprawozdania Radzie i Parlamentowi Europejskiemu.

Rada potwierdza, że Kosowo także skorzysta z możliwości docelowej liberalizacji reżimu wizowego po spełnieniu wszystkich warunków. Rada podkreśla, że dalsze postępy w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości mają podstawowe znaczenie. Rada odnotowuje postępy, jakie Kosowo osiągnęło ostatnio, przyjmując przepisy dotyczące readmisji, przygotowując plan działania w sprawie reintegracji osób powracających, na którego realizację przeznaczono stosowne zasoby. Rada przyjmuje do wiadomości, że Komisja zamierza rozpocząć dialog na temat liberalizacji reżimu wizowego, gdy tylko zostaną spełnione wszystkie warunki, oraz że – przed rozpoczęciem takiego dialogu – Komisja zamierza udostępnić Radzie swoją ocenę spełnienia tych warunków.

Rada z zadowoleniem przyjmuje dalsze postępy krajów Bałkanów Zachodnich w zakresie pojednania i współpracy regionalnej, zaznaczając jednak, że wszystkie strony powinny dbać o integracyjny charakter tego procesu. Rada odnotowuje przyjęcie przez Radę Współpracy Regionalnej nowej kompleksowej strategii operacyjnej i zachęca ją do skoncentrowania działań na realizacji tej strategii przy aktywnej współpracy w ramach procesu współpracy w Europie Południowo-Wschodniej. Współpraca regionalna pozostaje jednym z najważniejszych elementów procesu stabilizacji i stowarzyszenia, a także umacniania stosunków dobrosąsiedzkich.

Rada podkreśla, jak ważna jest ochrona wszelkich mniejszości, i zachęca rządy krajów tego regionu do podjęcia działań koniecznych do zajęcia się tą kwestią.

Była Jugosłowiańska Republika Macedonii

Rada z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Była Jugosłowiańska Republika Macedonii osiągnęła dalsze postępy w realizacji kluczowych reform, takich jak reforma policji, choć ich tempo było nierówne. Kraj ten nadal wypełnia zobowiązania wynikające z układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. Rada oczekuje, że kraj ten utrzyma tempo reform przewidziane w ich programie. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii musi jednak czynić dalsze postępy w zakresie dialogu między podmiotami politycznymi, reformy sądownictwa i administracji publicznej, walki z korupcją, wolności wyrażania opinii i poprawy otoczenia biznesu. Realizacja umowy ramowej z Ochrydy pozostaje zasadniczym elementem demokracji i praworządności w tym kraju.

Rada zasadniczo zgadza się z oceną Komisji stwierdzającą, że Była Jugosłowiańska Republika Macedonii w stopniu wystarczającym spełnia kryteria polityczne, i zauważa, że Komisja powtórzyła swoje zalecenie, by rozpocząć z tym państwem negocjacje akcesyjne. Rada jest gotowa powrócić do tej kwestii podczas następnej prezydencji.

Zachowanie stosunków dobrosąsiedzkich, w tym również wynegocjowanie – pod auspicjami ONZ – zadowolającego wszystkie strony rozwiązania kwestii nazwy, ma podstawowe znaczenie. Rada z zadowoleniem przyjmuje prowadzony właśnie dialog na wysokim szczeblu i oczekuje, że wkrótce przyniesie on rezultaty.

Czarnogóra

Rada z zadowoleniem przyjmuje opinię Komisji dotyczącą wniosku Czarnogóry o członkostwo w UE. Czarnogóra poczyniła postępy na drodze do spełnienia kryteriów politycznych ustalonych na posiedzeniu Rady Europejskiej w Kopenhadze i wymogów związanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia. Jeśli chodzi o kryteria gospodarcze, Czarnogóra osiągnęła pewien stopień stabilności makroekonomicznej. Osiągnięcia Czarnogóry w zakresie wypełniania zobowiązań wynikających z układu o stabilizacji i stowarzyszenia są ogólnie zadowolające. W większości obszarów dorobku prawnego UE Czarnogóra byłaby w stanie przyjąć obowiązki wynikające z członkostwa w UE w perspektywie średniookresowej.

Konieczne są jednak dalsze wysiłki, zwłaszcza w zakresie realizacji siedmiu podstawowych priorytetów, którymi należy się zająć, określonych w opinii Komisji dotyczącej Czarnogóry. Te podstawowe priorytety koncentrują się na kwestiach dotyczących praworządności, reformy sądownictwa, reformy wyborczej, roli parlamentu, reformy administracji publicznej, wolności mediów i współpracy ze społeczeństwem obywatelskim, eliminowania dyskryminacji i poprawy sytuacji wysiedleńców, a zwłaszcza walki z przestępczością zorganizowaną i korupcją.

Rada odnotowuje, że Rada Europejska rozpatrzy kwestię otwarcia negocjacji akcesyjnych – zgodnie z ustaloną praktyką – po tym, jak Komisja stwierdzi, że Czarnogóra w niezbędnym stopniu spełniła kryteria członkostwa, a w szczególności zrealizowała podstawowe priorytety określone w opinii Komisji dotyczącej tego kraju. Rada wzywa Komisję, by w swoim sprawozdaniu za rok 2011 dotyczącym postępów osiągniętych przez Czarnogórę skoncentrowała się zwłaszcza na realizacji tych podstawowych priorytetów, którymi należy się zająć; Rada powróci do tej kwestii po tym, jak Komisji oceni, czy stosowne warunki zostały spełnione.

W świetle postępów poczynionych przez Czarnogórę Rada z zadowoleniem przyjmuje pozytywną ocenę Komisji i stwierdza, że Rada Europejska ustosunkuje się do zalecenia Komisji odnoszącego się do przyznania Czarnogórze statusu kraju kandydującego.

Albania

Rada z zadowoleniem przyjmuje opinię Komisji na temat wniosku Albanii o członkostwo w UE. Albania poczyniła postępy w zakresie spełnienia kryteriów politycznych ustalonych na posiedzeniu Rady Europejskiej w Kopenhadze i wymogów związanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia. Jeśli chodzi o kryteria gospodarcze, Albania osiągnęła pewien stopień stabilności makroekonomicznej. Osiągnięcia Albanii w zakresie wypełniania zobowiązań wynikających z układu o stabilizacji i stowarzyszeniu są ogólnie zadowalające. W większości obszarów dorobku prawnego UE Albania byłaby w stanie przyjąć obowiązki wynikające z członkostwa w UE w perspektywie średniookresowej.

Konieczne są jednak dalsze wysiłki, zwłaszcza w zakresie realizacji dwunastu podstawowych priorytetów, którymi należy się zająć, określonych w opinii Komisji dotyczącej Albanii. Te podstawowe priorytety koncentrują się na kwestiach dotyczących stabilności instytucji będących gwarantem demokracji, a także dotyczących praworządności, reformy sądownictwa, walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną, reformy wyborczej, reformy administracji publicznej i ochrony praw człowieka, w tym praw własności. Rada zdecydowanie wzywa partie polityczne do przewyciężenia obecnego impasu politycznego przez nawiązanie konstruktywnego i nieprzerwanego dialogu politycznego, aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie parlamentu.

Rada odnotowuje, że Rada Europejska rozpatrzy kwestię otwarcia negocjacji akcesyjnych – zgodnie z ustaloną praktyką – po tym, jak Komisja stwierdzi, że Albania w niezbędnym stopniu spełniła kryteria członkostwa i w szczególności zrealizowała podstawowe priorytety określone w opinii Komisji dotyczącej tego kraju. Rada wzywa Komisję, by w swoim sprawozdaniu za rok 2011 dotyczącym postępów osiągniętych przez Albanie skoncentrowała się zwłaszcza na realizacji tych podstawowych priorytetów, którymi należy się zająć; Rada powróci do tej kwestii po tym, jak Komisji oceni, czy stosowne warunki zostały spełnione.

Serbia

Rada z zadowoleniem odnotowuje stałą realizację serbskiego programu reform, co przekłada się na coraz większe osiągnięcia w zakresie wdrażania postanowień umowy przejściowej zawartej z UE. Serbia poczyniła dalsze istotne postępy w zakresie spełniania zobowiązań wynikających z układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. Wymagane są jednak dalsze działania, zwłaszcza w zakresie reformy administracji publicznej, praworządności, w tym reformy sądownictwa, walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną oraz poprawy otoczenia biznesu. Rada przypomina, że Serbia może przyspieszyć postępy na drodze do UE, w tym na drodze do uzyskania statusu kraju kandydującego, jak tylko spełni wszystkie niezbędne warunki.

Rada z zadowoleniem odnotowuje pewne istotne kroki, jakie Serbia poczyniła w kierunku pojednania i współpracy w regionie. Rada z zadowoleniem przyjmuje również współpracę UE–Serbia, której owocem było wspólne wystąpienie z wnioskiem dotyczącym rezolucji nr 64/298 Zgromadzenia Ogólnego ONZ i przyjęcie tej rezolucji. Rada zachęca Serbię do dalszego zacieśnienia współpracy z misją Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie (EULEX KOSOVO), zwłaszcza w odniesieniu do północnej części Kosowa. Podstawowym elementem pozostaje utrzymanie konstruktywnego podejścia do współpracy regionalnej obejmującej wszystkie strony, w tym do wymiany handlowej.

Rada przypomina, że UE jest gotowa ułatwiać nawiązanie dialogu między Belgradem a Prisztiną, co zostało z zadowoleniem odnotowane w rezolucji nr 64/298 Zgromadzenia Ogólnego ONZ; dialog ten ma dotyczyć wspierania współpracy, osiągania postępów na drodze do UE i poprawy warunków życia obywateli; Rada z zadowoleniem odnotowuje też zobowiązanie Serbii do zaangażowania się w ten dialog. Sam fakt prowadzenia takiego dialogu stałby się przyczynkiem do pokoju, bezpieczeństwa i stabilności w regionie. Rada wzywa obie strony do szybkiego rozpoczęcia tego dialogu i prowadzenia go w sposób konstruktywny.

Rada odnotowuje, że Serbia nadal współpracuje z MTKJ w celu osiągnięcia dalszych pozytywnych rezultatów. Niemniej dwie pozostałe osoby ukrywające się przed MTKJ są nadal na wolności. Rada będzie uważnie śledzić sprawozdania z postępu prac przygotowywane przez Biuro Prokuratora. Jak stwierdzono w konkluzjach z dnia 25 października 2010 r. i zgodnie z kopenhaskimi kryteriami politycznymi, pełna współpraca z MTKJ pozostaje podstawowym warunkiem członkostwa w UE.

Rada przypomina o tym, że w październiku 2010 roku zwróciła się do Komisji o opinię w sprawie wniosku Serbii o członkostwo w Unii Europejskiej. Powróci do tej kwestii po przedstawieniu opinii przez Komisję.

Bośnia i Hercegowina

Rada z zadowoleniem przyjmuje podjęte niedawno przez Bośnię i Hercegowinę wysiłki na rzecz poprawy współpracy regionalnej i na rzecz pojednania. Bośnia i Hercegowina poczyniła zadowalające postępy związane z liberalizacją reżimu wizowego, i Rada zachęca ten kraj do osiągania porównywalnych postępów w innych obszarach reform związanych z UE. Rada z zadowoleniem przyjmuje wyższą frekwencję i dobrą organizację wyborów w Bośni i Hercegowinie w dniu 3 października; wybory te były zasadniczo zgodne z międzynarodowymi standardami.

Rada ponownie apeluje do nowo wybranych przywódców tego kraju o konstruktywne zaangażowanie się w dialog polityczny w celu wypracowania wspólnej wizji przyszłości kraju oraz w celu umiejscowienia programu działań związanych z przystąpieniem do UE w centrum programu stworzonego przez nich rządu. UE przypomina o swoim jednoznacznym zaangażowaniu na rzecz perspektywy przyjęcia Bośni i Hercegowiny do UE. Potwierdza również swoje jednoznaczne zaangażowanie na rzecz integralności terytorialnej Bośni i Hercegowiny jako kraju suwerennego i zjednoczonego.

Kraj ten musi pilnie zająć się kwestią politycznych kryteriów, wypełnić swoje zobowiązania wynikające z układu o stabilizacji i stowarzyszeniu / umowy przejściowej oraz przyspieszyć stosowne reformy, które mają podstawowe znaczenie dla dalszych postępów w kierunku członkostwa w UE. Rada przyjrzy się takim dalszym działaniom – które poprzedzi rzetelny wniosek o członkostwo w UE – stosownie do postępów, jakie Bośnia i Hercegowina nadal musi osiągnąć. Bośnia i Hercegowina musi dostosować swoje ramy konstytucyjne do europejskiej konwencji praw człowieka. Rada podkreśla, jak ważne jest usprawnienie i wzmocnienie skutecznego funkcjonowania państwa i jego instytucji, w tym w drodze niezbędnych zmian w konstytucji. W szczególności w kraju tym trzeba będzie stworzyć warunki do przyjmowania, wdrażania i egzekwowania przepisów i zasad unijnych.

Rada potwierdza swoje pełne poparcie dla WP/SPUE Valentina Inzko. Rada apeluje do Bośni i Hercegowiny o realizację pozostałych celów i spełnienie warunków niezbędnych do zamknięcia Biura Wysokiego Przedstawiciela UE, również dzięki przysłej wzmocnionej delegaturze UE w Bośni i Hercegowinie, zapewni temu państwu pomoc przy realizacji celów programu działań związanych z przystąpieniem do UE. Rada nadal jest zdecydowana wspierać realizację ogólnej umowy ramowej na rzecz pokoju i oczekuje na propozycje ze strony Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa mające na celu zwiększenie zdolności UE do skutecznej współpracy z Bośnią i Hercegowiną w tym zakresie.

Kosowo

Rada z zadowoleniem przyjmuje zwiększone zaangażowanie Kosowa na rzecz programu działań związanych z przystąpieniem do UE i utworzenie Ministerstwa ds. Integracji Europejskiej, a także postępy we wzmacnianiu struktur wykonawczych i parlamentarnych w tym zakresie. Rada z radością odnotowuje zwłaszcza pomyślny przebieg dialogu prowadzonego z Unią Europejską w ramach procesu stabilizacji i stowarzyszenia. Zauważa, że Kosowo osiągnęło znaczne postępy w procesie decentralizacji. Rada z zadowoleniem odnotowuje, że wybory, które odbyły się 12 grudnia, przebiegały w sposób spokojny i ogólnie uporządkowany, i oczekuje na szybkie utworzenie rządu, po zatwierdzeniu wyniku wyborów przez Centralną Komisję Wyborczą, która ma rozpatrzyć wszystkie skargi i odwołania zgodnie ze stosownymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi. Rada zwraca uwagę na fakt, że Kosowo musi jeszcze stawić czoła najważniejszym wyzwaniom. Wyzwania te obejmują: umocnienie praworządności; reformę administracji publicznej; walkę z przestępczością zorganizowaną, korupcją, praniem pieniędzy; zajęcie się kwestiami migracji i azylu; zapewnienie wolności wyrażania opinii; ochronę Serbów i innych mniejszości oraz ich integrację ze społeczeństwem, jak również wzmocnienie dialogu i doprowadzenie do pojednania między wspólnotami. Rada zachęca Kosowo do dalszej współpracy z misją EULEX i zapewnienia wsparcia dla działań tej misji. Podstawowym elementem pozostaje utrzymanie konstruktywnego podejścia do współpracy regionalnej obejmującej wszystkie strony, w tym do wymiany handlowej.

Rada przypomina, że UE jest gotowa ułatwiać nawiązanie dialogu między Belgradem a Prisztiną, co zostało z zadowoleniem odnotowane w rezolucji nr 64/298 Zgromadzenia Ogólnego ONZ; dialog ten ma dotyczyć wspierania współpracy, osiągania postępów na drodze do UE i poprawy warunków życia obywateli; Rada z zadowoleniem odnotowuje też zobowiązanie Kosowa do zaangażowania się w ten dialog. Sam fakt prowadzenia takiego dialogu stałby się przyczynkiem do pokoju, bezpieczeństwa i stabilności w regionie. Rada wzywa obie strony do szybkiego rozpoczęcia tego dialogu i prowadzenia go w sposób konstruktywny.

Zgodnie ze stosownymi konkluzjami Rady Rada z zadowoleniem przyjmuje prowadzone przez Komisję działania służące wsparciu postępów Kosowa na drodze do UE, zgodnie z europejską perspektywą regionu. W tym zakresie Rada dokładnie zapoznała się z działaniami, które Komisja podejmuje w ramach wdrażania swojego komunikatu z października 2009 roku zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z czerwca 2008 roku.

Rada oczekuje na wniosek Komisji, który umożliwi Kosowu uczestnictwo w programach unijnych, oraz apeluje do Komisji, by nadal wspierała wysiłki Kosowa na rzecz spełnienia stosownych wymogów w celu pogłębienia wymiany handlowej.”

POLITYKA ROZWOJU REGIONALNEGO

Rada zapoznała się z prezentacją Komisji na temat piątego sprawozdania z oceny dotyczącej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w UE.

Prezydencja poinformowała również Radę o wyniku nieformalnego posiedzenia ministrów odpowiedzialnych za politykę spójności, które odbyło się w Liège 22 i 23 listopada.

PRZYGOTOWANIA DO GRUDNIOWEGO POSIEDZENIA RADY EUROPEJSKIEJ

Rada przeanalizowała projekt konkluzji z posiedzenia Rady Europejskiej, które odbędzie się 16 i 17 grudnia.

Zgodnie z konkluzjami z październikowego posiedzenia Rada Europejska ma podjąć decyzję w sprawie ogólnego kształtu stałego mechanizmu kryzysowego służącego ochronie stabilności finansowej strefy euro, a także w sprawie nieznacznej zmiany traktatów UE wymaganej dla stworzenia takiego mechanizmu. Ponadto Rada Europejska podsumuje prace nad wnioskami ustawodawczymi, których celem jest ulepszenie unijnych przepisów dotyczących zarządzania gospodarką.

Nawiązując do konkluzji z wrześniowego posiedzenia, Rada Europejska omówi także prace nad oceną stosunków UE z jej partnerami strategicznymi.

22 listopada Rada omówiła projekt porządku obrad z uwagami (*dok.* [12345/10](#)). Projekt konkluzji zostanie zmieniony w świetle dyskusji na posiedzeniu Rady.

PRZYGOTOWANIE LUTOWEGO POSIEDZENIA RADY EUROPEJSKIEJ

Rada przeanalizowała projekt porządku obrad z uwagami przeznaczony na posiedzenie Rady Europejskiej, które odbędzie się 4 lutego (dok. [17163/10](#)).

W lutym Rada Europejska skupi się na polityce energetycznej i na innowacyjności.

Rada przeprowadzi kolejną dyskusję na posiedzeniu 31 stycznia na podstawie projektu konkluzji Rady Europejskiej.

EUROPA 2020 – STRATEGIA NA RZECZ ZATRUDNIENIA I WZROSTU GOSPODARCZEGO

Rada zapoznała się ze sprawozdaniem prezydencji na temat realizacji strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego „Europa 2020”.

„Europa 2020”, przyjęta przez Radę Europejską w czerwcu, jest głównym elementem odpowiedzi UE na światowy kryzys gospodarczy. Nowa strategia – aktualizująca i zastępująca strategię lizbońską z roku 2000 – przewiduje usprawnioną koordynację polityk gospodarczych, kładąc większy nacisk na najważniejsze obszary, w których potrzebne jest działanie, by zwiększyć potencjał Europy w zakresie konkurencyjności i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Przedmiotowe sprawozdanie zostanie przedłożone Radzie Europejskiej przed jej posiedzeniem 16 i 17 grudnia. Zawiera ono zarys prac podjętych od czasu rozpoczęcia realizacji strategii „Europa 2020” w czerwcu.

POZOSTAŁE ZATWIERDZONE PUNKTY**SPRAWY ZAGRANICZNE****Stosunki UE z państwami EFTA – konkluzje**

Rada przyjęła konkluzje przedstawione w dok. 17423/1/10.

SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE**Wpływ reform emerytalnych na realizację paktu stabilności i wzrostu**

Rada zatwierdziła sprawozdanie, w którym zbadano, w jaki sposób należy uwzględniać wpływ reform emerytalnych w realizacji unijnego paktu stabilności i wzrostu. Rada uzgodniła, że przedmiotowe sprawozdanie zostanie przedłożone Radzie Europejskiej przed jej posiedzeniem 16 i 17 grudnia.

O sporządzenie sprawozdania w kontekście trwającego przeglądu unijnych przepisów o zarządzaniu gospodarką Rada Europejska zwróciła się na posiedzeniu w październiku.

Niektóre państwa członkowskie wprowadziły lub wprowadzają tzw. wielofilarowe systemy emerytalne (publiczne i prywatne)¹ i zwróciły się o sprawdzenie, w jaki sposób uwzględnia się koszty wynikające z takich reform. Reformy prowadzą do powstania deficytów w budżetach państwa w krótszym terminie, mimo że w dłuższym terminie przynoszą korzyści, jeżeli chodzi o stabilność budżetową.

¹ Wielofilarowe ramy emerytalne składają się z filaru publicznego bez konkretnego rozdziału środków (często nazywanego repartycyjnym), drugiego filaru kapitałowego i, ewentualnie, z indywidualnych prywatnych funduszy, które tworzą trzeci filar.

SPRAWY INSTYTUCJONALNE**Regulamin wewnętrzny Rady – ważenie głosów**

Rada zmieniła swój regulamin wewnętrzny, aktualizując tabelę przedstawiającą liczbę ludności w państwach członkowskich w roku 2011 do celów stanowienia większością kwalifikowaną w Radzie (*dok. [16338/10](#)*).

Regulamin wewnętrzny Rady przewiduje, że jeśli decyzja ma zostać przyjęta większością kwalifikowaną, a także na wniosek członka Rady, sprawdza się, czy państwa członkowskie stanowiące tę większość reprezentują co najmniej 62% ogółu ludności Unii Europejskiej.

W tym celu dane liczbowe dotyczące ludności UE są corocznie aktualizowane zgodnie z danymi dostarczonymi przez Eurostat (biuro statystyczne UE).

Ustalono, że większość kwalifikowana w Radzie wynosi 255 głosów (z łącznej liczby 345 głosów) oddanych przez większość z 27 państw członkowskich.

WSPÓLPRACA NA RZECZ ROZWOJU**Europejski Fundusz Rozwoju**

Rada ustaliła pułap składek wpłacanych przez państwa członkowskie na rzecz Europejskiego Funduszu Rozwoju w 2012 roku.

Maksymalna kwota wynosi 4,08 mld EUR, z czego 280 mln EUR przeznaczają się dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego (*dok. [16971/10](#)*).

STATYSTYKA

Parytety siły nabywczej

Rada postanowiła nie sprzeciwiać się przyjęciu przez Komisję rozporządzenia w sprawie wykonania rozporządzenia nr 1445/2007, określającego wspólne kryteria jakości i strukturę sprawozdań dotyczących jakości wykorzystywanych w ustalaniu parytetów siły nabywczej.

Rozporządzenie nr 1445/2007 ustanawia wspólne zasady dla dostarczania podstawowych informacji na temat parytetów siły nabywczej oraz ich wyliczenia i rozpowszechniania. Projekt rozporządzenia wykonawczego podlega procedurze regulacyjnej połączonej z kontrolą, co oznacza, że po tym jak Rada wyraziła zgodę, Komisja może przyjąć rozporządzenie, o ile sprzeciwu nie zgłosi Parlament Europejski.

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE

Europejska agencja ds. zarządzania wielkoskalowymi systemami informatycznymi

Rada przyjęła decyzję uznającą wniosek Zjednoczonego Królestwa o udział w działaniach Europejskiej agencji ds. zarządzania operacyjnego wielkoskalowymi systemami informatycznymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (*dok. [15766/10](#)*).

Agencja ta będzie odpowiedzialna za zarządzanie systemem informacyjnym Schengen drugiej generacji, wizowym systemem informacyjnym i systemem Eurodac do porównywania odcisków palców.

System informacyjny Schengen – budżet korygujący Sisnetu na rok 2010

Państwa członkowskie będące stronami protokołu w sprawie dorobku Schengen, zebrane w Radzie, przyjęły budżet korygujący Sisnetu nr 2 na rok 2010.

Sisnet to sieć zarządzana w imieniu państw członkowskich przez Sekretariat Generalny Rady, która ułatwia działanie systemu informacyjnego Schengen.

RYNEK WEWNĘTRZNY**Kwalifikacje zawodowe – sektor zdrowia**

Rada postanowiła nie sprzeciwiać się przyjęciu przez Komisję rozporządzenia zmieniającego dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych¹, w którym zmieniono wykazy programów szkoleniowych dotyczących opieki zdrowotnej i wykazy okresów szkolenia dla niektórych specjalizacji medycznych (*dok.* [15676/10](#)).

Dyrektywa 2005/36/WE ma zastosowanie do obywateli, którzy zamierzają wykonywać regulowany zawód w innym państwie członkowskim UE niż to, w którym uzyskali swoje kwalifikacje zawodowe. Projekt rozporządzenia zmieniającego podlega procedurze regulacyjnej połączonej z kontrolą, co oznacza, że po tym jak Rada wyraziła zgodę, Komisja może przyjąć rozporządzenie, o ile sprzeciwu nie zgłosi Parlament Europejski.

TRANSPORT**Rejestry pojazdów kolejowych**

Rada postanowiła nie sprzeciwiać się przyjęciu przez Komisję decyzji aktualizującej wspólne specyfikacje dotyczące krajowych rejestrów pojazdów kolejowych i przewidującej połączenie tych rejestrów z centralnym wirtualnym rejestrem pojazdów kolejowych prowadzonym przez Europejską Agencję Kolejową (*dok.* [13892/1/10](#)).

Projekt decyzji podlega procedurze regulacyjnej połączonej z kontrolą, co oznacza, że po tym jak Rada wyraziła zgodę, Komisja może przyjąć decyzję, o ile sprzeciwu nie zgłosi Parlament Europejski.

¹ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

Emisje hałasu w sektorze kolejowym

Rada postanowiła nie sprzeciwiać się przyjęciu przez Komisję decyzji w sprawie ograniczonej zmiany w technicznych specyfikacjach interoperacyjności dotyczących hałasu emitowanego przez tabor transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych (*dok. [15582/10](#)+[ADD 1](#)*).

Celem projektu decyzji jest doprecyzowanie zakresu odpowiedzialności dotyczącego toru odniesienia, umożliwienie przeprowadzania badań na torze niespełniającym warunków toru odniesienia przy jednoczesnym zapewnieniu prawidłowego gromadzenia i rejestrowania porównywalnych danych do celów przyszłego przeglądu TSI, ograniczenie wymagania dotyczącego zgodności ciężaru dowodu w przypadku niewielkich partii pojazdów oraz uwzględnienie najnowszych postępów w zakresie normy ISO EN 3095. Wartości dopuszczalne oraz zakres hałasu pozostaną niezmienione.

Projekt decyzji podlega procedurze regulacyjnej połączonej z kontrolą, co oznacza, że po tym jak Rada wyraziła zgodę, Komisja może przyjąć decyzję, o ile sprzeciwu nie zgłosi Parlament Europejski.